

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Dilectis Filiis Longi Pontis Sussionensis & sancti Iusti Belvacensis
diocesum Abbatibus, & magistro G. Archidiacono Sussionensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

*DILECTIS FILIIS LONGIPONTIS
Suessionensis & sancti Iusti Belvacensis dioce-
san Abbatis, & magistro G. Archidiacono
Suessionensi.*

In nostra presentia constitutus dilectus filius venerabilis fratris nostri Meldensis Episcopi procurator proposuit coram nobis quod cum Iotrense monasterium a sua fundationis tempore fuerit Ecclesie Meldensis subiectum, ita quod Meldensis Episcopus tam in benedictione & obedientia Abbatis quam consecratione altarium & Ecclesiarum, velatione virginum, Clericorum ordinatione, procuracionibus, penitentis imponendis pro maioribus criminibus, ac aliis in monasterio ipso & villa Iotrensi episcopalem iurisdictionem consequerit exercere, Abbatisa quae monasterio modo praestit debita ei obedientiam & reverentiam & procuraciones quae ipsi & praedecessoribus eius fuerunt exhibita denegans, Presbyterum etiam, Clericos & laicos villae Iotrensis ab eius obedientia revocavit. Cumque propter haec idem Episcopus suam ad nos querimoniam destinasset, venerabili fratri nostro Parisiensi Episcopo & dilecto filio Abbati Latiniacensi causam commisit terminandam. Coram quibus cum restitutionis beneficium super Abbatisae obedientia & iurisdictione quam praedecessores eius in monasterio & villa Iotrensi exercuerant postulasset, procurator monasterij & hominum villae praedictae multa proposuit contra eum; quae quoniam iudices reputarunt frivola, sicut erant, procurator ipse ad nostram audientiam appellavit. Iudices vero appellacioni frustratoriae nullatenus deferentes, praesertim cum per litteras nostras sublatum fuisset partibus diffugium appellandi, in Abbatisam excommunicacionis & tam clerum quam populum villae Iotrensis interdicti sententias protulerunt, & mandaverunt postmodum utramque sententiam per vicinas Ecclesias publicari. Sed nec Abbatisa se pro excommunicata habuit, nec clerus & populus interdicti sententiam servaverunt. Verum quoniam eos citare coeperunt, aliqui vicinorum per nuncios ad sedem apostolicam destinatos ad venerabilem fratrem nostrum * Cathalansensem Episcopum tunc electum & dilectum filium Abbatem Trium fontium sub certa forma litteras impetrarunt: qui, licet pars monasterij nullam exceptionum probaverit quas proposuerat coram nobis, praedictam sententiam relaxarunt, certum terminum partibus praefigentes quo se nostro conspectui praesentarent. Petebat igitur procurator Episcopi pro Episcopo memorato ante omnia beneficium sibi restitutionis impendi, cum non deberet causam ingredi spoliatus, & canonicè tam Abbatisam quam Clericos & laicos Iotrensis villae puniri, quia laram in se sententiam non servarant. Ceterum procurator partis alterius proposuit ex adverso quod cum monasterium Iotrense plena gaudeat libertate ac in villa Iotrensi tam spiritualem quam temporalem iurisdictionem habeat Abbatisa, sicut praedecessorum nostrorum privilegia monasterio concessa Iotrensi plenius manifestant, praedictas Episcopus non ignarus eorum monasterium & villam Iotrensem per litteras ad praedictos iudices impetratas graviter molestavit. Coram quibus per procurator-

rem propriam pars eadem constituta, non contestando litem, sed excipiendo potius contra eos, libertatem suam & jus sedis apostolicae allegavit, adiciens quod cum venerabilis frater noster Hostiensis Episcopus, tunc apostolicae sedis Legatus, iustitiam nostram & exemptionem monasterij per ipsius privilegia cognovisset, electam a monialibus benedixerat Abbatisam, & professionem ab ea pro nobis & Ecclesia Romana receperat & solitum etiam iuramentum. Verum cum iudices delegati & assessores eorum postulas ab Abbatisa & inducias ad exhibenda libertatis privilegia denegassent, procurator eorum ad sedem apostolicam appellavit, excipiens contra iudices delegatos quod cum praedictus Parisiensis Episcopus adversus dilectum filium Abbatem sanctae Genovefae movisset similem quaestionem, erat ei de iure suspectus, cum vix credibile videretur quod aliam sententiam promulgaret quam vellet in simili pro se ferri. Praeterea cum sine coniudice suo interloqui voluisset, licet pars Abbatisae illum peteret expectari, ex hoc quod notam surreptionis incurrerat apud ipsas & iurum induxerat in suspicione collegam, quem asseruit quicquid vellet ipse facturum, insuper cum de privilegiis apostolicae sedis nullam facerent mentionem, & per privilegia ipsa suam defenderet monasterium libertatem, non cogebatur ad praedictas litteras respondere. Ceterum iudices nec appellacioni ad nos interpositae nec propositis exceptionibus deferentes, excommunicacionis in Abbatisam & in clerum & populum interdicti sententias protulerunt. Nuntius ergo Iotrensis Ecclesiae in nostra presentia constitutus, nobisque privilegium apostolicum ostendentibus, per quod constabat Iotrense monasterium ad Romanam Ecclesiam specialiter pertinere, quia pro parte altera non comparebat sufficiens responsalis, licet diutius fuerit expectatus, quamvis nuntius quidam simplex praedicti Parisiensis & coniudicis sui nobis litteras praesentasset, privilegium Ecclesiae Iotrensi concessum duximus innovandum, ita tamen quod per innovationem ipsius nihil accresceret juris ipsi ultra id quod ei per antecessorum nostrorum privilegia fuerit acquisitum, cum per hoc non novum jus ipsi concedere sed antiquum vellemus potius conservare. Quia vero de praedictis exceptionibus nobis non poterat fieri plena fides, praedictis Cathalansenfi Episcopo & Abbati Trium fontium dedimus in mandatis ut si pars Iotrensis Ecclesiae illis vel aliis probandis instaret circa sententias memoratas, partibus convocatis audirent quae proponerentur utrinque, & si constaret sententias ipsas post appellacionem ad nos legitime interpositam fuisse prolatas, denuntiarent eas sublato appellacionis obstaculo non tenere; quod si alias minus rationabiliter essent latae, ipsas exigente iustitia revocarent; alioquin, cum propter contumaciam tantum promulgatae fuissent, tam ab Abbatisa quam ab aliis a quibus exigenda viderent juratoriam reciperent cautionem quod super his ad mandatum apostolicum iuri starent, & sic relaxarent sententias memoratas, ad majorem cautelam facientes id ipsum, si Abbatisa fugiens strepitum quaestionum ab exceptionum suarum probatione cessaret. Ad haec, cum nollemus ut de privilegiis Romanorum Pontificum alij de facili iudicarent, eisdem

Vide lib. 5.
cap. 100.

* Vide sup.
de anno. De
p. 100. 101.

dedimus in mandatis ut si de jure suo vellet Meldensis Episcopus experiri, præfegerent partibus terminum competentem quo per se vel procuratores idoneos nostro se conspectui præfarent. Unde cum Abbatissa strepitum judiciorum evitans exceptiones probare propositas nolisset, iudices juxta mandatum apostolicum procedentes prædictas sententias relaxarunt. Cum ergo propter hoc mandaverimus partes ad nostram præsentiam destinari quia judicari de privilegiis sedis apostolicæ per alios volebamus, & per privilegia non possessio sed proprietatis potius demonstraretur, procurator monasterij assererat quod super proprietate venerat tractaturus nec tenebatur super restitutionis articulo respondere. Præterea idem Episcopus mercato quodam confirmato Iotrensi monasterio per sedem apostolicam illud temerè spoliavit, cum sub pena excommunicationis inhibuit ne quis illud prout solitum fuerat frequentaret, sic quod Iotrensi Ecclesiæ non modica damna intulerat & jacturas. Idem etiam Episcopus à quibusdam Iotrensis Ecclesiæ * non modica, quos

* f. hominibus, quos

DILECTIS FILIIS DECANO
sancti Thome Crispiacensis Situanensis diocesis, Gerardo Canonico Sueffionensi, & magistro Girardo de sancto Dionysio Canonico Noviomensi.

Lim inter procuratores venerabilis fratris nostri Meldensis Episcopi & dilectæ in Christo siliæ Abbatissæ Iotrensis lite in auditorio nostro legitime contestata tam super obedientia quam dictus Episcopus ab eadem Abbatissa conquerebatur sibi esse subtractam in consecratione altarium, dedicatione Ecclesiarum, velatione vir-

ginum, ordinatione Clericorum, exhibitione procuratorum, & penitentis pro majoribus criminibus imponendis, ac aliis quæ in monasterio & villa Iotrensi Meldensis Episcopus consueverat exercere, quam impedimento fori, super quo Abbatissa conquerebatur per ipsum Episcopum illatas sibi & monasterio suo graves injurias & jacturas, nos examinationem hujus negotij dilectis filiis Longipontis & sancti Iusti Abbatibus & magistro G. Archidiacono Sueffionensi duximus committendam. Qui auditis confessionibus, receptis testibus, & allegationibus intellectis, causam ipsam sufficienter instructam cum quorundam instrumentorum rescriptis ad nostrum remiserunt examen, præfegentes partibus terminum competentem quo recepturæ sententiam nostro se conspectui præfarent. Partibus igitur in nostra sententia constitutis, postquam de meritis causæ fuimus sufficienter instructi, de fratre nostro consilio restitutionem obedientiæ super præscriptis capitulis, salva quaestione proprietatis, adjudicavimus Episcopo faciendam, illis dumtaxat exceptis super quibus in clero & populo villæ Iotrensis assererat obedientiam sibi fuisse subtractam; super quibus ab impetitione Episcopi quoad iudicium possessorum absolvimus Abbatissam, eundem Episcopum nihilominus absolventes super impedimento fori de quo eum ad restitutionem damnorum impetierat Abbatissa. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus prælibatam sententiam per censuram ecclesiasticam facientes firmiter observari, postquam idem Episcopus fuerit restitutus, audiat quæ super jure proprietatis proposita fuerint coram vobis, & causam sufficienter examinatam ad audientiam nostram fideliter remittatis per nostram diffinitionis sententiam terminandam. Si verò præfatus Episcopus infra mensem post factam sibi restitutionem nollet coram vobis super petitorio respondere, vos eum de contumacia punientes, Abbatissam in possessionem libertatis super præscriptis capitulis reducat. Testes autem qui fuerint nominati &c. Nullis litteris &c. Quod si non omnes &c. duo vestrum sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo ea nihilominus exequantur. Datum Romæ apud sanctum Petrum v. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno octavo.

DILECTIS FILIIS SANCTI
Iusti Belvacensis diocesis & Longipontis Abbatibus, & G. Archidiacono Sueffionensi.

Significavit nobis venerabilis frater noster Meldensis Episcopus quod cum causam quæ inter ipsum ex una parte & Abbatissam, clerum & populum Iotrensis Meldensis diocesis ex altera super obedientia, procuratoribus, & aliis quæ in monasterio ejusdem loci & villa Iotrensi idem Episcopus sibi diocesano jure competere assererat, sub certa forma vobis duxerimus committendam, vos interlocutoriam protulistis quod dictus Episcopus contra clerum & populum per litteras illas agere non valebat. Quare idem Episcopus vobis dari in mandatis à nobis humiliter postulabat ut eum tam contra Abbatissam quam dictos clerum & populum audientes, in causa prædicta juxta prioris mandati nostri tenorem procedere